

Równać
szanse

5 ZASAD ŚWIADOMEGO KOORDYNATORA



WSTĘP

Bycie skutecznym koordynatorem to nie tylko kwestia organizacji i zarządzania.

Świadomy koordynator to osoba, która doskonale rozumie swoją rolę i wpływ, jaki ma na zespół i realizację celów. W tym e-booku przedstawiam pięć zasad, które pomogą Ci stać się świadomym koordynatorem i osiągnąć sukces w swojej roli.

Ważne jest to, że rola koordynatora w **Programie Równać Szanse** znacząco różni się od tradycyjnego rozumienia bycia koordynatorem. Na początku może być Ci trudno przestawić sposób myślenia o roli koordynatora. Odmienność ta może Cię nawet pozytywnie zaskoczyć! W tych projektach to młodzież jest najważniejsza, jest realizatorem swego pomysłu. A koordynator? To osoba wspierająca proces. Więcej o tym przeczytasz w tej publikacji.

Wybrałam **5** moim zdaniem najważniejszych **zasad**. Takich, które u nas się sprawdziły i pomogły w budowaniu relacji z młodzieżą. **Relacji opartej na komunikacji, szacunku, empatii, zrozumieniu, wsparciu, akceptacji**. Pod każdą z zasad znajdziesz kilka pytań, które mam nadzieję, skłonią Cię do refleksji, pomogą zrozumieć rolę koordynatora. Dodatkowo dzielimy się opiniami młodzieży, ćwiczeniami, które warto przeanalizować. Zapraszam do lektury!

Miłego czytania i wdrażania,

Beata Rogalska

Dyrektor Gminnej Biblioteki Publicznej w Krypie

ZASADA 1

KLAROWNA KOMUNIKACJA

Pierwszą zasadą świadomego koordynatora jest **klarowna** komunikacja. Jasnemu przekazowi towarzyszy umiejętność słuchania i rozumienia potrzeb oraz oczekiwań członków zespołu. Dbanie o przejrzystość w komunikacji pomaga uniknąć nieporozumień, konfliktów i opóźnień w realizacji projektów. **Pamiętaj, że dobra komunikacja to fundament efektywnej koordynacji.**

Klarowna komunikacja jest niezwykle istotna w projekcie młodzieżowym. U nas sprawdziło się to, że informacje były przekazywane w sposób jasny i zrozumiały dla wszystkich uczestników projektu. Możesz to osiągnąć poprzez regularne spotkania, komunikatory internetowe lub platformy współpracy online, techniki komunikacyjne, np. parafrazę. Ważne jest również, abyś był dobrym słuchaczem i umiał odpowiednio reagować na pytania, wątpliwości i sugestie członków zespołu. Wyłapuj to, co istotne, sprawdzaj, czy grupa dobrze rozumie Twoje intencje a Ty ich. **Wspólne wypracowanie schematu komunikacji pozwoli na sprawniejszą realizację projektu.** Zwłaszcza, że rola koordynatora w Równać Szanse nie jest dyrektywna. Koordynator **nie jest** osobą zmieniającą, naprawiającą młodzież i o tym trzeba pamiętać.



Bądź autentyczny/a. Młodzież potrafi wyczuć, czy jesteś autentyczny/a, czy nie. Staraj się być sobą, nie udawaj kogoś, kim nie jesteś. Budowanie autentycznego i prawdziwego kontaktu jest kluczowe w komunikacji z młodzieżą.

Koordynator w tym programie to **osoba wspierająca** młodzież w procesie zmian, rozwoju. Jako koordynator zmienić możesz tylko siebie i swoje nastawienie. Zmiana młodzieży zależy wyłącznie od tego, czy znajdą w sobie gotowość i otwartość do zmiany, rozwoju, nauki.

Zadaj sobie pytania:

- Na ile jestem otwarty/a na perspektywę i doświadczenia młodzieży? Co o tym świadczy? Na ile staram się zrozumieć perspektywę młodego człowieka?
- Co mi pomaga w komunikacji z młodzieżą? Jakie przeszkody mogą zaistnieć w mojej komunikacji z młodzieżą? Czy angażuję się w rzeczywiste słuchanie młodzieży?
- Czy mam w sobie jakieś stereotypowe wyobrażenie młodzieży, które może przeszkadzać mi w otwartej komunikacji?
- Na ile staram się zrozumieć perspektywę młodego człowieka?
- Które komunikacyjne nawyki mogę i jestem w stanie wdrożyć w komunikacji z młodzieżą? (np. aktywne słuchanie, wyrażanie empatii, używanie jasnego języka, zachęcanie do współdziałania, autentyczność, umiejętność zadawania pytań otwartych, okazywanie szacunku, okazywanie akceptacji, cierpliwość, otwartość).





Ćwiczenie:

Wypisz **10 myśli, zdań, swoich przekonań** na temat młodzieży. Nie zastanawiaj się zbyt długo, nie cenzuruj swoich myśli.

1. Młodzież
2. Młodzież
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10. Młodzi ludzie.....

Przyjrzyj się tym zdaniom a następnie odpowiedz sobie na pytania:

- Jaki mają wpływ na twoja relacje z młodzieżą?
- Które z nich Ci pomagają, a które utrudniają? Dlaczego?
- Jak możesz tą wiedzę wykorzystać budując relacje z młodzieżą?
- O czym chcesz pamiętać?
- Co chcesz zmienić?

Zapisz wnioski.

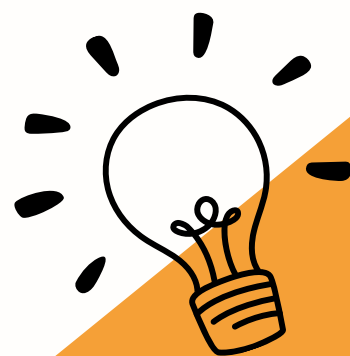
ZASADA 2

POZNAJ POTRZEBY I MOŻLIWOŚCI MŁODYCH

Jak to zrobić? Jak uzyskać informacje od młodych? Jak dowiedzieć się czego właściwie pragną? Ankieta? Dyskusja? A może ćwiczenia integrujące?

Właściwie po co się tym zajmować? **Poznanie potrzeb młodzieży jest kluczowe dla zapewnienia im wsparcia, rozwoju.** Zrozumienie potrzeb młodzieży pozwala na odpowiednie dostosowanie celów, strategii i działań projektu, aby był bardziej efektywny i odpowiadał rzeczywistym potrzebom grupy docelowej. Projekt uwzględniający potrzeby młodzieży zyskuje większe zainteresowanie i zaangażowanie ze strony uczestników. Gdy widzą, że projekt rozumie ich potrzeby i dąży do ich spełnienia, są bardziej skłonni aktywnie w nim uczestniczyć. Projekty, które uwzględniają potrzeby młodzieży, zyskują większe wsparcie społeczności, rodziców i edukatorów, ponieważ widać, że projekt rzeczywiście angażuje się w pomoc młodym ludziom.

Świetnym sposobem na to są spotkania z młodzieżą, podczas których w pierwszej kolejności oni poznają samych siebie. Wówczas możemy dowiedzieć się o nich najwięcej!



Ćwiczenie

Dobrym przykładem jest **ćwiczenie** z wykorzystaniem gazet kolorowych (np. prasa kobieca), kartek, kleju, nożyc. Ćwiczenie to znajdziesz również w e-booku **“10 sposobów na integrację”** Zachęcamy Cię do skorzystania z tego zasobu.

Każda z osób wykonuje kolaż dotyczący siebie i swoich zainteresowań w oparciu o to, co znajdą w prasie. Wycinają obrazki, teksty, które ich zdaniem do nich pasują. Następnie następuje prezentacja prac i ich omówienie. Warto zadawać pytania uzupełniające, które podkreślą Twoje zainteresowanie młodym człowiekiem, dadzą też młodym poczucie, że są ważni, akceptowani przez koordynatora. Wzbudzisz w ten sposób ich zaufanie. Na plakatach mogą pojawić się też kwestie związane z ich potrzebami, a jeśli się nie pojawią, to możesz dopytać czy dany obrazek, np. związany z ich zainteresowaniami jest możliwy do realizacji, rozwijania w naszej gminie. Zdobędziesz w ten sposób mnóstwo ważnych informacji.



Niżej znajdziesz jeszcze **kilka pytań**, które pomogą Ci dokonać analizy siebie w roli koordynatora. Pytania te mają na celu skłonienie do refleksji nad tym, jak możemy tworzyć środowisko sprzyjające rozwojowi młodzieży, w którym mają możliwość eksplorowania i poznawania siebie w zdrowy i wspierający sposób:

- Jak moje działania pomagają stworzyć młodzieży przestrzeń do samodzielnego odkrywania siebie i swoich zainteresowania?
- Co wiemy o potrzebach każdego z uczestników? Co mogę zrobić, żeby te potrzeby poznać?
- Jakie pytania mogę zadać młodzieży, aby pobudzić ich refleksję na temat tego, kim są i czego chcą w życiu?
- W jaki sposób zachęcam młodzież do próbowania nowych rzeczy, odkrywania nowych pasji i wychodzenia poza swoją strefę komfortu?
- Jak mogę tworzyć bezpieczne i wspierające środowisko, w którym młodzież może eksperymentować i popełniać błędy bez obawy przed oceną lub krytyką?
- W jaki sposób stawiam wyzwania młodzieży, które pomagają im odkrywać ich mocne strony i rozwijać umiejętności?



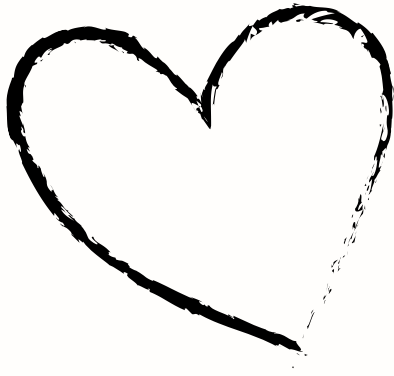
ZASADA 3

EMPATIA I WSPARCIE

Kolejną zasadą jest wykazanie empatii i zapewnienie wsparcia członkom zespołu. Zrozumienie ich indywidualnych potrzeb. Umiejętność współczucia i wspierania w trudnych sytuacjach przyczyniają się do budowania zaufania i silnej współpracy. Jako koordynator, pamiętaj, że twoje zaangażowanie w dobrostan członków zespołu ma wpływ na ich produktywność i motywację.

W projekcie możesz spotykać się z różnymi wyzwaniami i potrzebami uczestników. Bycie empatycznym koordynatorem pozwala zbudować zaufanie i stworzyć atmosferę wsparcia w zespole. Warto być wrażliwym na potrzeby emocjonalne i fizyczne członków zespołu, a także móc zaoferować im swoje wsparcie w trudnych sytuacjach.

W projekcie może się zdarzyć, że niektórzy uczestnicy doświadczą trudnych sytuacji związanych z nieprzyjemnymi zachowaniami osób spoza projektu, a także w grupie. Może to być na przykład mowa nienawiści, hejt i tym podobne. Jako koordynator, możesz okazać zrozumienie i wsparcie dla uczestników, słuchać ich doświadczeń i pomagać w znalezieniu rozwiązań. Możesz również zorganizować spotkanie lub warsztaty, które pomogą uczestnikom rozwijać umiejętności empatii, rozwiązywania konfliktów, promowania równości oraz nauczyć się radzić sobie z trudnościami.



Wspierające zachowania w stosunku do młodzieży:

- Wykazywanie empatii i zrozumienia wobec problemów i wyzwań, z jakimi młodzież się boryka, pozwala na budowanie zaufania i wsparcia.
- Dawanie młodzieży okazji do podejmowania własnych decyzji i ponoszenia odpowiedzialności za swoje działania, co sprzyja rozwojowi umiejętności podejmowania decyzji.
- Wspieranie i zachęcanie młodzieży do realizacji swoich celów, marzeń i pasji.
- Angażowanie w dialog pozwala młodzieży na wyrażanie swoich poglądów, myśli i uczuć, a także na uczestniczenie w procesach podejmowania decyzji.
- Docenianie osiągnięć i wysiłków młodzieży, nawet jeśli nie osiągnęła zamierzonych celów, zachęca do dalszej próby.
- Zapewnianie odpowiedniej pomocy i wsparcia młodzieży w radzeniu sobie z problemami, stresem czy sytuacjami trudnymi emocjonalnie.



Ograniczające i wyręczające zachowania w stosunku do młodzieży:

- Zbyt duża kontrola i nadopiekuńczość mogą ograniczać młodzież w podejmowaniu samodzielnych decyzji i rozwiązywaniu problemów.
- Reagowanie na porażki młodzieży nadmiernym rozczarowaniem lub krytyką może ograniczyć jej odwagę do podejmowania ryzyka i próbowania nowych rzeczy.
- Niezrozumienie i ignorowanie uczuć, opinii i potrzeb młodzieży może prowadzić do poczucia odrzucenia i braku zaufania.
- Wyręczanie młodzieży w rozwiązywaniu problemów i podejmowaniu decyzji może ograniczać jej rozwój umiejętności.
- Ignorowanie pragnienia młodzieży do samodzielnego wyrażania siebie i podejmowania decyzji.
- Stawianie przed młodzieżą zbyt dużych wymagań i presji może prowadzić do stresu i braku pewności siebie.

Zachowania wspierające młodzież powinny skupiać się na budowaniu zaufania, rozwijaniu umiejętności i zachęcaniu do samodzielnego myślenia. Ograniczające i wyręczające zachowania mogą hamować rozwój młodzieży i utrudniać jej osiągnięcie pełnego potencjału. Dlatego ważne jest, aby dorośli byli świadomi swoich reakcji i zachowań wobec młodzieży i starali się wspierać ich rozwój w pozytywny i konstruktywny sposób.

Przykład projektowy:

W grupie zdarzają się sytuacje konfliktowe. Mogą pojawiać się obraźliwe słowa, gesty, a nawet odsuwanie innych członków zespołu od danej osoby. Zdarza się i mi również się zdarzyło. To był jeden z wielu trudnych momentów, ponieważ całkowicie psuł relacje w całej grupie, a nie tylko między dwiema skonfliktowanymi dziewczynami. Po głębszej analizie sytuacji okazało się, że "kością" niezgody była relacja z tym samym chłopakiem. Jak sobie z tym poradziliśmy? Po pierwsze - szczerą, otwartą rozmowę z dziewczynami, po drugie akceptacja ich uczuć i emocji (brak olewania, umniejszania sytuacji), po trzecie brak szukania za nie rozwiązań (my możemy im pomóc się pojednać, poznać perspektywę drugiej strony, ale nie dawać gotowych rozwiązań). Ostatecznie obie zrezygnowały z relacji z tym chłopakiem, projekt udało się zrealizować bez kolejnych kłótni czy kłopotów natury miłosnej.



Dokonaj refleksji i odpowiedz na poniższe pytania:

- Czy stwarzam młodzieży bezpieczne środowisko, w którym mogą bez obaw wyrażać swoje wątpliwości i potrzeby?
- Czy jestem świadomy/a różnorodności doświadczeń młodzieży i jak mogę być bardziej wrażliwy/a na ich unikalne konteksty życiowe?
- Jak reaguję na trudności, które młodzież napotyka w projekcie?
- Czy potrafię dostosować swoje podejście tak, by wspierać młodzież, zamiast ich wyręczać czy ograniczać?

Te pytania autorefleksyjne mogą pomóc w świadomości swojego własnego podejścia i działania w kontekście empatii i wsparcia młodzieży w projekcie. Pozwolą one na lepsze zrozumienie i odpowiedź na ich potrzeby, wzbogacenie relacji i wspieranie ich rozwoju w projekcie. Wykazywanie empatii i zapewnianie wsparcia członkom zespołu buduje silne relacje, wzmacnia zaangażowanie i przyczynia się do efektywności i sukcesu całego zespołu.



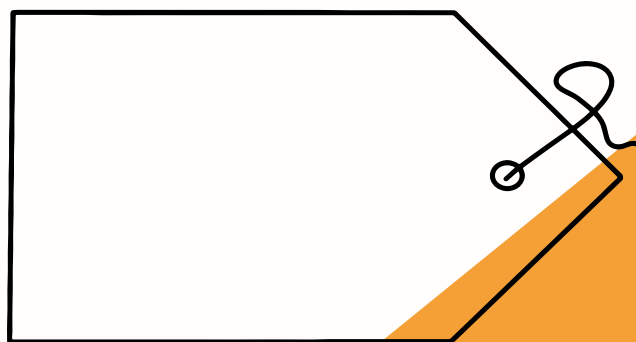
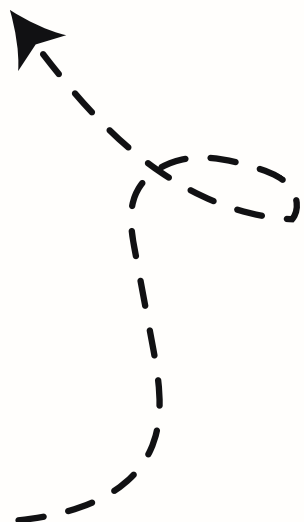
ZASADA 4

KOORDYNATORSKIE RĘCE SPLECIONE NA PLECACH!

Czwartą zasadą jest podział odpowiedzialności w projekcie, który umożliwi młodzieży sprawdzenie się na różnych polach.

Świadomy koordynator zdaje sobie sprawę, że nie może samodzielnie wykonać wszystkich zadań. Wręcz powinien spleść ręce na plecach. Ważne jest umiejętne rozpoznawanie mocnych stron członków zespołu i przekazywanie im odpowiednich zadań, zachowując jednocześnie kontrolę nad całym procesem.

Podział odpowiedzialności w projekcie powinien być jasny, zrozumiały dla wszystkich zaangażowanych i oparty na umiejętnościach i doświadczeniu poszczególnych osób. Efektywny podział odpowiedzialności pozwala na sprawne funkcjonowanie projektu, minimalizuje ryzyko niejasności i zapewnia, że każdy wie, za co jest **odpowiedzialny**.



Jak to zrobić?

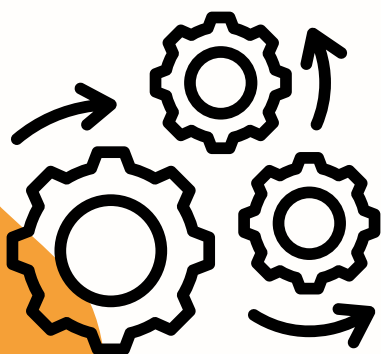
- Po pierwsze zdefiniujcie Wasze cele. To pomoże zrozumieć, jakie działania i zadania są potrzebne do ich osiągnięcia.
- Sporządźcie listę wszystkich zadań i aktywności, które muszą zostać wykonane w ramach projektu. Może to obejmować takie aspekty, jak organizacja warsztatów, działań edukacyjnych, kampanii społecznych, spotkań itp.
- Dowiedzcie się jakie umiejętności, zainteresowania i doświadczenia ma każda z osób zaangażowanych w projekt. To pozwoli dopasować zadania do umiejętności poszczególnych uczestników.
- Istotne jest wskazanie osób odpowiedzialnych za kierowanie i zarządzanie różnymi elementami projektu. Warto, by liderzy i liderki zmieniali się w trakcie trwania projektu. Wówczas uczestnicy będą mogli sprawdzić się w różnych rolach, zdobyć różne umiejętności. Unikniemy też "rządzenia się" i kłótni w grupie z tego tytułu.
- Rozdzielcie zadania. Zadania powinny mieć określone terminy realizacji. To pomaga zespołowi pracować efektywnie i unikać opóźnień.
- Regularnie monitorujcie postępy i komunikujcie się w zespole w celu upewnienia się, że zadania są realizowane zgodnie z planem. Utrzymujcie stałą komunikację w zespole, aby wszyscy byli na bieżąco z postępami i ewentualnymi wyzwaniami.
- Zapewnijcie sobie wzajemne wsparcie i motywację. Jako koordynator warto wyrażać uznanie za ich zaangażowanie i osiągnięcia.
- Bądźcie elastyczni - nie zawsze wszystko idzie zgodnie z planem.



Podział obowiązków w projekcie młodzieżowym powinien być klarowny, uwzględniający zdolności i potrzeby uczestników, a także celów projektu. Włączenie młodzieży w proces podejmowania decyzji i podziału obowiązków może zwiększyć ich zaangażowanie i poczucie odpowiedzialności za realizację projektu.

Podział obowiązków pozwoli Ci skoncentrować się na kluczowych aspektach pracy koordynatora. W klasycznym rozumieniu koordynator zarządza zespołem, dba o budżet, planuje, buduje zespół, monitoruje postępy, rozwiązuje problemy, raportuje. W Programie Równać Szanse rola koordynatora nieco się różni. W Twoim projekcie będziesz dbać o dobry przepływ informacji, tworzyć przestrzeń do rozwoju grupy, integrować zespół, stawiać pytania, dbać o respektowanie zasad, które ustalisz z grupą, okazywać szacunek, serdeczność, empatię, udzielać pomocy poprzez wspólną analizę problemu, tworzyć przestrzeń do zwiększania poziomu wiedzy, poczucia wspólnoty.

W tym programie koordynator nie zarządza grupą, nie jest jej liderem. Koordynator nie wyręcza, daje przestrzeń do popełniania błędów. Najbardziej kluczowym aspektem jest to, że koordynator wspiera proces rozwoju młodzieży realizującej projekt.



Projekty młodzieżowe często angażują wielu utalentowanych uczestników, którzy mają unikalne umiejętności i perspektywy. Delegacja odpowiedzialności jest kluczowa dla rozwijania ich potencjału i angażowania w proces decyzyjny. Warto, żebyś jako koordynator, identyfikował/a mocne strony poszczególnych członków zespołu i przekazywał/a im odpowiednie zadania. Ważne jest również zapewnienie wsparcia i nadzoru, aby upewnić się, że zadania są wykonywane skutecznie.

I tu uczulam na jedną ważną kwestię w kontekście uczenia się na błędach:

Ktoś coś zawałił? **NIE RATUJ!** Daj przestrzeń młodzieży na naprawę błędu i samodzielne wyjście z opresji. Bądź obok, wspieraj, ale **NIE WYRĘCZAJ!** To **ONI** wzięli odpowiedzialność za dane zadanie, i to **ONI** powinni je naprawić.

Możesz coś podpowiedzieć, pokierować w analizie tego, co się wydarzyło i dlaczego, poszukać wspólnie rozwiązań, a potem dać przestrzeń, zrobić herbatę, wziąć kilka głębszych oddechów, być **“leniwym”** koordynatorem i czekać na efekty.

Niech uczą się na porażkach!



Przykład projektowy:

Załatwienie transportu na wyjazd. Młodzież ma mnóstwo czasu - nieustannie zostawiają wszystko na ostatnią chwilę.

Zdarzyło się tak, że kilka dni przed wyjazdem (zabukowane miejsce noclegowe, posiłki, atrakcje na wyjeździe), nie ma ogarniętego transportu, bo nie ma w okolicy firm dysponujących wolnymi autokarami w danym terminie. Młodzież w panice, ja w jeszcze większej.

Co nastąpiło? Kilka głębszych oddechów, organizacja spotkania awaryjnego w trybie natychmiastowym. I wspólne szukanie rozwiązań - bez podawania na tacy. To oni doszli do tego, żeby zadzwonić do firm, które są dalej (ceny powaliły na kolana) a na koniec udali się z prośbą do urzędu gminy o udostępnienie autokaru szkolnego. Udało się! Wycieczka się odbyła, była świetna i dużo tańsza niż się spodziewaliśmy, ponieważ pan Wójt udostępnił autokar bezpłatnie.

Czy młodzież się czegoś nauczyła? Oczywiście! Na początku w emocjach pojawiały się oskarżenia - kto zawalił, kto był za to odpowiedzialny. Jako koordynator uświadomiłam im, że odpowiedzialność jest grupowa a dobra komunikacja to klucz do sukcesu. Młodzież po przemyśleniu tych słów przyznała, że każdy był odpowiedzialny za wyjazd i można było dopytać, co już jest załatwione a co nie. Uznali, że warto takie sprawy załatwiać dużo wcześniej, a nie na ostatnią chwilę.

Czasem trzymanie koordynatorskich rąk z tyłu daje lepsze efekty.



Pora na chwilę refleksji:

- Co zyskuję jako koordynator, trzymając ręce z tyłu? Co ryzykuję?
- Co zyskuje a co ryzykuje młodzież, która realizuje projekt z "leniwym" koordynatorem?
- Jakie mam obawy lub opory przed delegowaniem odpowiedzialności młodemu?
- Czy znam mocne i słabe strony zespołu projektowego? Jak ta wiedza może wpłynąć na delegowanie odpowiedzialności?
- Czy stawiam na rozwój samodzielności młodzieży?
- Jak mogę zapewnić wsparcie młodzieży, aby czuli się pewnie z powierzonymi im zadaniami?
- Jak mogę zadbać o monitorowanie postępów młodzieży? Czy udzielam konstruktywnej informacji zwrotnej?
- Jak mogę okazywać młodzieży empatię, zrozumienie emocji?

Powyższe pytania mogą pomóc Ci w świadomości własnego podejścia do delegowania odpowiedzialności w projekcie młodzieżowym. Pomogą zidentyfikować obszary do poprawy i rozwinięcia, aby zapewnić młodzieży odpowiednie wsparcie, samorozwój i zaangażowanie w projekcie.



ZASADA 5

DOBRA RELACJA SIŁA GRUPY

Ostatnią, ale nie mniej istotną zasadą, jest wzmacnianie relacji w zespole. Świadomy koordynator stara się budować silne relacje między członkami zespołu, sprzyjające twórczej współpracy i wymianie pomysłów. Pamiętaj, że wspólne cele, zaufanie i szacunek są kluczowe dla osiągnięcia efektywnej synergii, która pozwoli osiągnąć lepsze wyniki niż praca indywidualna. Ważne jest, aby zachęcać uczestników do współpracy, wymiany pomysłów i rozwiązywania problemów razem. Dla nas bardzo istotne jest budowanie relacji już na etapie pisania wniosku. Dlaczego? Dlatego, że zapraszamy do tego młodzież. Niekoniecznie od razu całą grupę, ale 2-3 osoby w zupełności wystarczą. Młodzież, która zostanie wysłuchana, ich pomysły zostaną przebrane na papier, a potem w przypadku dofinansowania realnie zaistnieją to piękny przepis na sukces.

Ponadto budowanie silnych relacji może wiązać się z tym, że staniesz się autorytetem młodych. To duża odpowiedzialność! Jednak w momencie, gdy zyskasz szacunek młodych, to dużo łatwiej będzie rozwijać poczucie pracy zespołowej, poczucie autonomii, dużo łatwiej uzyskasz informacje zwrotne, dowiesz się, na jakim etapie są powierzone młodzieży zadania.



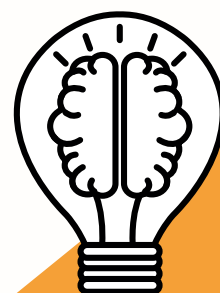
Młódzież będzie wiedziała, że to TY jesteś pierwszą osobą, do której można przyjść z problemem projektowym. (I nie tylko projektowym! Niejednokrotnie byłam oazą do wygadania się odnośnie do różnych problemów młodzieży). Słuchanie i szacunek do zdania młodzieży, daje im wiarę w to, że nie będą traktowani z góry, a ich zdanie ma znaczenie.

Po latach będą wspominać realizowane z Wami projekty, jako najlepszy czas w ich dotychczasowym życiu i za jakiś czas do Was wrócą. Gwarantuję!

Przykład z projektu:

Mogę z powodzeniem stwierdzić, że te projekty, które pisałam z młodzieżą, były zaopiekowane przez osoby piszące, również w kwestii rekrutacji. W zasadzie, jako koordynatorka, nie musiałam przeprowadzać rekrutacji, bo dziewczyny zrobiły to same. W ten sposób powstała wspólna grupa BONFIRE, która realizowała projekt "Tańcząc w płomieniach" kilka lat temu. Zdradzę Wam sekret - grupa w tym składzie już nie istnieje, ale część z tych osób nadal działa w zakresie fireshow i organizują już sami pokazy tańca z ogniem.

Dodam też, że osoby które wówczas się angażowały są już dorosłe, studiują, rozwijają się i... wracają do nas z kolejnymi pomysłami, chęcią odbycia u nas stażu, propozycjami działań bibliotecznych, chcą dzielić się z nami swoją wiedzą, doświadczeniem i wspierać bibliotekę w jej rozwoju. Piękne prawda?



Pora na refleksję:

- Jakie działania podejmuję, żeby zbudować zaufanie młodzieży?
- Czy czuję się swobodnie w kontaktach z młodzieżą? Czy nie zmieniam swojego zachowania podczas kontaktu z młodzieżą? Jak mogę być bardziej autentyczny/a?
- Na ile jestem jasny/a w wyrażaniu oczekiwań względem młodzieży? Jak je komunikuję?
- Co młodzież docenia, a co im przeszkadza w relacji ze mną?
- Na ile jestem otwarty na informacje od młodzieży? Czy aktywnie ich poszukuję? Jak wykorzystuję te informacje?

Te pytania pomagają w uświadomieniu sobie własnych działań i podejścia do budowania relacji z młodzieżą.

Przez refleksję i odpowiednie dostosowanie działań można zbudować silne i trwałe relacje, które sprzyjają wzajemnemu wsparciu i sukcesowi w projekcie.



PODSUMOWANIE

Będąc świadomym koordynatorem, zdajesz sobie sprawę z roli, jaką odgrywasz w zespole i masz wpływ na jego sukces.

Poprzez klarowną komunikację, empatię i wsparcie, delegację odpowiedzialności, poznawanie młodzieży oraz wzmacnianie relacji, możesz stworzyć inspirujące środowisko pracy dla młodych uczestników, które pozwoli im rozwijać się, współpracować i osiągać sukcesy.

Pamiętaj, że każdy projekt jest unikalny i wymaga elastycznego stosowania tych zasad w zależności od jego charakteru i potrzeb uczestników.

Życzę Ci powodzenia w roli świadomego koordynatora! Mam nadzieję, że lektura e-booka pozwoliła Ci na budowanie dojrzałości koordynatorskiej, chwilę zatrzymania się nad swoją rolą i być może na wprowadzenie zmian w swoim sposobie pracy.

Równać szanse

E-book powstał w ramach realizacji
projektu

**UCHWYCIĆ
RELACJE**

Gminnej Biblioteki Publicznej
w Krypcie.

Zachęcamy do skorzystania
z innych materiałów, które powstały
w ramach projektu:

- e-booka "5 sposobów na
podtrzymanie zaangażowania"
- e-booka "10 sposobów na integrację"
- kart dialogowych "Rozmawialnik"



GMINNA
BIBLIOTEKA
PUBLICZNA
W KRYPCIE KOŚCIELNYM

Równać
szanse

**FUNDACJA
C I V I S**



POLSKO-AMERYKAŃSKA
FUNDACJA WOLNOŚCI